

A keresztények titka

A Szentlélekkel teljes élet – Steven L. Pogue

Lehetetlennek tűnik keresztény életet élni? Megsúgom: tényleg lehetetlen! Legalábbis magadtól.

Saját erőből keresztény életet élni olyan, mint a hajó kint a parton... nem nagyon működik. Hogy egy hajó eljuthasson valahová, a vízben kell lebegnie. Ahhoz pedig, hogy élvezhesd a keresztény életet, Isten erején kell „lebegned”. Pál tudja ezt: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*” (Filippi 4:13)

Akkor tudunk tartósan keresztény életet élni, ha Krisztus éli az életét rajtunk keresztül. “*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.*” (Galata 2,20)

Az utolsó estén, amit Jézus a tanítványaival töltött, elmondta nekik, hogy most elválik tőlük, de nem hagyja őket egyedül. “*Jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.*” (János 16,7)

Kaptál valakit, aki segít neked bátor keresztény életet élni: a Szentleket¹. Ő nemcsak egy információs asztal a mennyei turistaút mentén: Ő Krisztus Lelke – aki beléd költözött.

Ki a Szentlélek?

A Szentlélek Isten, ugyanúgy, mint a Fiú és az Atya. Számos félreértés adódik abból, ha nem személyként tekintünk rá. Van személyisége. Egy isteni személy, tudattal, akarattal és érzelmekkel.

A Szentlélek gondolkodik és “tud” (1 Korinthus 2,10). El lehet szomorítani (Efézus 4,30). Közbenjár értünk (Róma 8,26-27). A saját akarata szerint döntéseket hoz (1 Korinthus 12,7-11).

A Szentlélekre jellemző mindaz, ami a Fiúra és az Atyára jellemző. Mindenható, mindentudó, változhatatlan és örök. A Szentháromság harmadik személye.

Mi a Szentlélek célja?

A Szentlélek a hívő élet döntő tényezője. Nézzük meg néhány szerepét, hogy lássuk, miért is fontos.

A Szentlélek győzött meg a bűneidről, és arról, hogy szükség van Krisztusra. (János 16,8-11 – ha van rá időd, érdemes kikeresni a Bibliában ezeket a részeket, de nem akartam idemásolni mindegyiket) A Biblia arról ír, hogy a Szentlélek nélkül az emberek bolondságnak tartják a kereszténységet. (1Korintus 1,18). A környezeted esetleg azt hiszi, megbolondultál, hogy elkötelezted magad Krisztus mellett... Te viszont nem így látod, mert a Szentlélek már megmutatta neked a Krisztusban való élet csodáját.

¹Megjegyzés: Egyes keresztények a Szent Szellem megnevezést használják. Ebben a kérdésben nem szeretnénk állást foglalni, egyszerűen a jóval elterjedtebb „Szentlélek” megnevezés mellett maradunk. Hasonlóképpen, a keresztény-keresztény szavak közül is az elterjedtebbet használjuk.

A Szentlélek adott neked új életet. Testtől csak test születhet, mondta Jézus. A lelki újjászületéshez a Szentlélekre van szükség (János 3,6). Isten szeretete a Lélek által áradt a szívünkbe (Róma 5,5). A Szentlélek egy belső tanúbizonyságot (és bizonyosságot) is ad arról, hogy keresztény lettél (Róma 8,16).

A Szentlélek tanít és erőt ad. Elvezet téged Isten Igéjének az igazságához. Megvilágítja a Bibliát, hogy megértsd és alkalmazni tudd igazságait. (János 16,13-14). Erőt és egyfajta lelki összeszedettséget ad neked ahhoz, hogy róla beszélj másoknak (ApCsel 1,8). Közbenjár érted az Atyánál, mikor úgy érzed, hogy nem tudod, mit és hogyan imádkozz (Róma 8,26-27).

A Szentleket Krisztus küldte, azért, hogy képessé tegyen a keresztény életre. Pál így írja: *“annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül”* (Róma 8,11). A valódi keresztény élet csakis a Szentlélek erejével lehetséges.

Most lehet, hogy ezt gondolod: *“Kéne ez a Lélek az életembe!”*

Jó hírem van: ha keresztény vagy, akkor már ott van!., *Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.”* (Róma 8,9) Ha Istenhez tartozol, Krisztusé vagy, akkor a Szentlélek benned lakik. Viszont lehet, hogy még nem adtad át neki az életed vezetését. Ott ül a kocsiban, de nem ő vezeti.

Pál megkülönböztetett kétféle hívőt: a lelki és a testi keresztényt.

1. A „lelki” keresztény *“A lelki ember azonban mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg...”* (1Korintus 2,15)

A lelki ember befogadta Jézust, és Krisztus-központú életet él. Az életét Isten vezeti. Nem büntelen, naponta találkozik problémákkal és kísértésekkel, mint bárki más. De mindezekkel kapcsolatban „életmódszerűen” bízik Krisztusban. A legfőbb vágya, hogy Krisztus tetszésére éljen, ezért nem függ mások véleményétől.

2. A „testi” keresztény *„Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelkiekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz. Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?”* (1 Korintus 3,1-3)

A “testi” olyan ember, aki ugyan keresztény (tehát már Jézusra bízta az életét), de akinek az élete önmaga és saját szükségletei körül forog. Lehet, hogy bizonyos dolgokban keresztényként viselkedik, de a Szentlélek hatását elnyomja benne a tudatos engedetlenség, vagy az, hogy egyszerűen nem vesz tudomást a Lélek munkájáról.

Mi okozza a különbséget a testi és a lelki keresztény között? Nem az, hogy a testiben kevesebb Krisztus vagy Szentlélek él – ugyanazok a lelki erőforrások állnak rendelkezésére, mint a lelkinék.

Viszont a lelki ember Krisztus erejére támaszkodik abban, hogy hívó életet éljen, míg a testi ember a saját erejében bízik. Megpróbálni önerőből élni a keresztény életet épp olyan hiábavaló, mint tologatni az autótat föl-alá a városban.

A Lélek vezetésével

A Biblia beszél arról, hogy a Szentlélek “vezet” minket. Ebben benne van az is, hogy megtesszük, amit mond: ő vezet, mi követjük. Ez elég egyszerű. Csak éppen általában nem szeretjük, ha valaki megmondja, mit kell tennünk – még akkor sem, ha az maga Isten. Mégis, a Szentlélekkel való beteljesedés azt jelenti: engedjük, hogy Isten Lelke és Isten Igéje (a Biblia) mondja meg, mit csináljunk.

Mindig előttünk van a döntés: Hagyjuk, hogy a Szentlélek vezessen, vagy inkább valaki más? Talán a jövőtől való félelem, vagy önző vágyaink válnak fontosabbá, mint a Krisztusnak való engedelmisség? Amikor betölt a Szentlélek, ő ellenőrzi a gondolatainkat és a tetteinket. Nem lehetünk tele gyűlölettel, félelemmel vagy aggódással, amíg a Lélekkel vagyunk betöltve. Nem marad hely.

„Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata. Ne részegeskedjétek, mert a borral léhaság jár együtt, hanem teljétek meg Lélekkel.” (Efézus 5,17-18)

Az alkohollal ellentétben, a Szentlélek által okozott változások nem mesterségesek. Nem múlnak el idővel. A Biblia ezeket a tartós változásokat a Krisztus-központú élet gyümölcseinek nevezi: *„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” (Galata 5,22-23)*

Hogyan teljesezhetek be a Szentlélekkel?

A Szentlélek ellenőrzése alá kerülni a mi *döntésünk*. Nem csak úgy megtörténik velünk. Az ember nem rúg be attól, ha egy zárt sörösüveget tart a kezében, vagy ha egy italboltban dolgozik. Előbb innia kell, csak utána kezdődnek a “kalandok”. Hasonlóan, mint hívőt vehetnek körül Bibliák és keresztyének anélkül, hogy beteljesednél a Szentlélekkel. És lehetsz egymagad, de Lélekkel telten.

Imádságban kifejezheted a vágyadat, hogy szeretnéd, ha a Szentlélek átvénné az életed irányítását. Íme egy ima, amely már sokszor segített nekem:

„Drága Atyám, szükségem van rád. Elismerem, hogy én irányítottam az életemet, és emiatt vétkeztem ellened. Köszönöm, hogy megbocsátottad a bűneimet, mert Krisztus meghalt értem a kereszten. Most ismét hívlak, Krisztus, hogy foglald el az életem trónját. Tölts be a Szentlelkeddel, hiszen te parancsoltad, hogy legyek betöltve, és megígérted az Igédben, hogy megteszed, ha hittel kérem. Jézus nevében kérem mindezt, és hitem kifejezéséeként most megköszönöm, hogy te vezeted az életem, és betöltöttél Szentlélekkel.”

Ha elmondtad ezt az imát, azzal a vággyal, hogy a Lélek vegye át az irányítást, akkor a Szentlélek betölt – még ha nem is érzed. Emlékszel arra, amikor Krisztusra bíztad az életedet? Lehet, hogy egy nagyon felkavaró érzelmi élmény volt számodra, de az is lehet, hogy úgy voltál, mint én – én semmi különösöt nem éreztem, miután befogadtam Krisztust. Krisztus bejött, de nem azért, amit éreztem, hanem mert Isten Igéje megbízható. Ugyanez a helyzet a Szentlélekkel való betöltekezéssel.

Egyesek a Szentlélekkel való beteljesedést valami misztikus élménynek tartják. Nem misztikus. Ez egy hitbeli döntés: reagálás arra, amit Isten mond az Igéjében. A Szentlélekkel való betöltöttség nem az átélt érzelmeken nyugszik, hanem a Biblián, amelyben hiszel.

Három kérdés

A Szentlélek munkája döntő a keresztény életünkben! Lehet, hogy maradt még benned egy pár nyitott kérdés.

1. Miért nincs minden keresztény betöltve Szentlélekkel?

Ezt a kérdést sokan kérdezték már tőlem. Mi az oka annak, hogy sok hívő nincs betöltve a Szentlélekkel?

Egy szóban összefoglalva, a bűn. Úgy döntünk, hogy nem engedelmessékedünk Istennek.

Ez megnyilvánulhat *büszkeségben*: a saját utunkon akarunk járni. Nem adjuk át Istennek a hatalmat a kapcsolataink fölött: miért bocsássak meg neki, mikor ő a hibás? Nem adjuk át Istennek a hatalmat a pénzügyeink fölött: megdolgoztam érte, ez az enyém! Nem adjuk át Istennek a hatalmat a saját erkölcsünk fölött: ehhez aztán senkinek semmi köze, még Istennek se! Ez a büszkeség szava. A Biblia szerint „*Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja*” (Jakab 4,6)

Megnyilvánulhat másban is: *félelemben*. A Példabeszédek szerint “*Az emberektől való rettegés csapdába ejt...*” (Példabeszédek 29,25) Volt már olyan, hogy Isten kért tőled valamit, de nem tetted meg, mert féltél tőle, hogy mit szólnának mások? Tudom, hogy én gyakran gondolok ilyesmit: “*Ezt nem tehetem! Hülyének néznének. Kizárt, hogy Isten tényleg ezt akarná.*” Pedig de.

A Példabeszédek-beli vers második fele így szól: „*...de aki az Úrban bízik, az oltalmat talál.*” Könnyű az emberek helyeslését Istené fölé helyezni, de hát nem pont hogy Istennek akarunk tetszésére lenni? Igen, más lesz az életünk, mint a többieké. De megéri.

2. Lehet az, hogy valaki be van töltve Szentlélekkel, és mégis bűnökkel küszködik?

Ez attól függ, mit értesz azon, hogy “*bűnökkel küszködik*”. Ha rendszeresen engedsz a bűnnek, akkor a Lélek nem tudja ellenőrizni és betölteni az életedet. De ha úgy érted: “*Fogok még bűnt elkövetni, miután tanultam a Lélekkel való beteljesedésről?*” – akkor nyomatékos igen a válasz.

Lehet olyan, hogy naponta többször is elkövetsz valami bűnt, és aztán megvallod Istennek. Ez nem a lelki gyengeség jele, hanem éppen annak a bizonyítéka, hogy élsz és lélegzel – lelkileg. A bűnök felismerését és kezelését szokták úgy nevezni, hogy “*lelki légzés*”.

A lelki légzés egyik fele a “kilégzés” – elismerni, megvallani a bűnt Isten előtt, amint az megtörtént. Észreveszed, hogy vétkeztél, és visszavetted az Úrtól az életed trónját. A “kilégzéssel” eltávolítod a tisztátalant, és elkéred azt a bűnbocsánatot, amely már a tiéd, Krisztus kereszthalála miatt.

A lelki légzés része a “belégzés” is – kérni Istent, hogy töltsön be a Lelkével, vegye vissza az uralmat az életedben. Emlékezz: ő nem hagy el, amikor vétkezel! Te hagytad figyelmen kívül az ő vezetését, és most visszaadod neki az irányítást. Tanulsz bízni benne, és ehhez idő kell. Ne keseredj el, ha bűnbe esel: inkább tanulj meg felállni!

A legkisebb gyerekek tavaly tanult meg járni. Eltartott egy darabig... Nem úgy volt, hogy az első születésnapján átszökött a kiságy rácsán, és elszaladt baba-aerobikra... Az első lépései bizonytalanok és ingadozók voltak. Beleesett pocsolóákba és szennyeskosarakba. De sosem adta

fel. Aztán a léptei egyre határozottabbak lettek. Néha még ma is elesik (akárcsak a szülei!), de mindig felkel.

Ugyanígy, sose leszünk immúnisak a bűnre: csak a mennyben lesz majd büntelenség. Ahogy egyre jobban megismerjük Istent, és kezdjük az ő szemszögéből látni a dolgokat, bizonyos területeken kevesebbet fogunk vétkezni. Azt is megtanuljuk, hogyan harcoljunk a kísértések ellen. De a hívő életünk hetvenedik évében is fogunk néha vétkezni, és éppúgy *szükségünk lesz a lelki légzésre*, mint a legelsőben.

3. Mi van akkor, ha az életem még nem sokat változott meg?

Gondoltál már arra, hogy a lelki érettségi szinted talán pont ott van, ahol Isten látni akarja? Említettük, hogy két fajta keresztény van, a testi és a lelki. De van egy harmadik is: az új keresztény. Emlékszel, mit mondott Pál a korintusiaknak? *“Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelkiekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz.”* (1Korintus 3,1)

Ezeknek a korintusi hívőknek nagy részét éppen Pál vezette Krisztushoz pár évvel korábban. Akkoriban nem várta tőlük, hogy érett, lelki keresztények legyenek. De ahelyett, hogy a lelki érés normális mintáját követték volna, a korintusi hívek testi kereszténnyé váltak. Ha csak pár hónapja lettél hívő, akkor még “újszülött” keresztény vagy – nem testi, csak fiatal.

Minden szeptemberben kimegyünk egy hatalmas gyümölcsösbe almát szedni. Hosszú sorokban állnak a különféle fák, és mi teleszedjük a kosarainkat jonatánnal, idareddel, starkinggal.

A gyümölcsös hátsó részében olyan fák állnak, amelyek nem roskadoznak a gyümölcsöktől. Sőt, egy sincs rajtuk. Nem azért, mert kiszáradtak: éppen hogy túl fiatalok. Némelyik még másfél méter magas sincs. Míg az öregebb fák majd' eldőlnék a sok alma súlya alatt, ezek még a növekedéssel vannak elfoglalva.

Ha engedelmeskedsz Krisztusnak itt és most, és bízol benne, hogy az ő ereje fog formálni, akkor pontosan ott vagy, ahol Isten akarja. Ne ess kétségbe a gyümölcsök miatt, amelyeket (szerinted) nélkülözöl. Az általam látott fiatal fák sose hasonlították magukat az öregekhez. A növekedés egy folyamat, amelynek minden pillanata fontos.

Én úgy vettem észre, hogy amikor engedelmeskedem Jézusnak, és nem hasonlítgatom magamat más hívőkhöz, akkor élvezem, hogy keresztény vagyok.